

حتی گاو و گوسفند و الاغ راز دم تیغ بگذرانند» (۶:۲۱).

و این به معنای مجاز بودن نسل کشی ای است که شامل انسان ها و حیوانات می شود. برخی از یهودیان مشکل اخلاقی مطرح شده در این آیه از سفر اول سموئیل را، که نابودی کامل عمالقه را مجاز می داند، دریافتند. بنابراین سعی کردند این مسئله را با این جمله توجیه کنند که در صورت رویارویی با گروه هایی که چنین شرارت هایی را بدون در نظر گرفتن انسانیت انجام می دهند، کشتار دسته جمعی شان قابل توجیه است، زیرا عمالقه مظهر شر هستند و آن (شرارت) را برای فرزندان خود نیز به ارث می گذارند. فرزندان که اگر زنده بمانند درست مانند پدرانشان خواهند بود! نکته قابل توجه در اینجا این است که عده ای از توجیه گران داعش را مثال زده اند که از دیدگاه آن ها بارزترین مصداق عمالقه زمانه ما هستند و در نتیجه نابودی عمالقه - همان طور که در پاراگراف قبل آمد - یک «جنگ اخلاقی و انسانی» است و اسرائیل در این زمینه از روز اول تلاش کرد تا حماس را به داعش تشبیه کند و هیچ گونه مماشاتی با آن ها نداشته باشد. اگرچه در بحث قبلی توجیهاتی مطرح بود تا مسئله نسل کشی را مرتفع کند تا امروزه بتواند از منظر اخلاقی پذیرفتنی به نظر برسد، خام صهیونیستی، مانیس فریدمن، درباره آنچه «ارزش های تورات» یا «مسلك یهودی» در جنگ نامیده می شود سخن گفته و آنچه را که «اخلاق غربی» نامیده می شود به نقد گرفته است.

این روش یهودی مبتنی بر تخریب اماکن مقدس فلسطینی ها و کشتن مردان، زنان، کودکان و چهارپایان آنان است. به گفته فریدمن، این روش «تنها عامل بازدارنده برای خلاص شدن از مقاومت مستمر فلسطینیان است».

بنابراین، طبق ادعای او زندگی بر اساس ارزش های تورات اسرائیلی ها را به نوری تبدیل می کند که بر ملت هایی می تابد که شکست خورده اند و از اخلاق و رفتار ویرانگر انسان رنج می برند و همچنین اجازه کشتار غیرنظامیان و کودکان و همچنین بمباران اماکن مذهبی و خاص را نمی دهد. او معتقد است که اولین نخست وزیر ی که پایبندی خود به عهد عتیق را اعلام کند، صلح را برای منطقه به ارمغان خواهد آورد.

به نظر می رسد که این ایده یا آنچه «ارزش های تورات» نامیده می شود، نزد بسیاری

چگونه در راه با توروبه رو شدند و در حالی که تو رنجور و ناتوان بودی، بی آن که از خدا پروا کنند، همه مستضعفانی را که در پی تو بودند بکسره از دم تیغ گذراندند و هنگامی که پروردگارت تو را از جنگ دشمنان پیرامونت برهاند و تو را توانگر سازد، یاد عمالقه از زیر آسمان به کلی محو و نابود خواهد شد. این را هرگز از یاد مبر» (۱۷: ۲۵-۱۹). در سفر خروج چنین می خوانیم: «سپس پروردگار به موسی گفت: این را به یادگار در کتابی بنویس و به گوش یوشع بن نون برسان که من یاد عمالقه را از زیر آسمان محو خواهم کرد» (۱۷: ۱۴).

در سفر اعداد می خوانیم: «آن گاه که عمالقه را دید، مانند خودشان لب به سخن گشود و گفت: عمالقه اولین ملت اند، اما فرجامشان هلاکت و نابودی است» (۲۴: ۲۰). در سفر اول سموئیل می خوانیم: «اکنون برو و عمالقه را تارومار کن و هرچه دارند را کاملاً نابود کن و هیچ مماشات نوز و از مرد و زن گرفته تا نوزاد شیرخوار، و حتی گاو و گوسفند و شتر و احشامشان، را بکش» (۳: ۱۵). همچنین در آنجایی می خوانیم: «برو و با گناهکاران عمالقه بجنگ تا نابود شوند» (۱۸: ۱۵).

عبارات پیشین - به روشنی - درباره نابود کردن عمالقه و نابودی و تحریم، یعنی کشتار دسته جمعی، آن ها صحبت می کند و منظور بند سوم از سفر اول سموئیل کشتن همه، از جمله مردان، زنان، کودکان، نوزادان و حیوانات است که مشابه آن در کتاب یوشع نیز آمده است. هنگامی که یوشع بابنی اسرائیل به سرزمین کنعان هجوم برد، دستور داد هرچه در شهر است، اعم از زن و مرد، پسر و جوان

از جمله اطمینان بخشی به مردم اسرائیل با پیش کشیدن وعده های دینی-سیاسی مبنی بر این که شما دشمنان خود را در هم کوبیده و در سرزمین موعود مستقر خواهید شد و القای این مطلب که عمالقه امروز همان فلسطینی ها (و شاید کل اعراب) هستند، به خصوص که اولین هدف از جنگ غزه نابودی کامل حماس است که جز با نابودی غزه و مردم آن و آواره کردن نشان محقق نخواهد شد. بنابراین، نتانیاهو پوششی دینی و توجیهی اخلاقی برای نابودی عمالقه زمانه ارائه می کند که مظهر شرارت است و این همان چیزی است که گفتیم سیاسی و رسانه ای صهیونیست ها از تکرار آن خسته نمی شود.

اگر بخش هایی از عهد عتیق را که در مورد عمالقه صحبت می کند بخوانیم، درمی یابیم که این صرفاً یک یادآوری نیست، چنان که از یک سو عمالقه نماد شرارت بوده و از سوی دیگر پیکار با آنان نیازمند اقدام نظامی بنی اسرائیل است. پس صرف یادآوری با این دو موضوع سازگار نیست، همچنان که صرف یادآوری نمی تواند اطمینان بخش خاطر مکرر اسرائیلی هایی باشد که به تازگی تعداد قابل توجهی از آن ها گروگان گرفته شده و تعدادی نیز کشته شده اند، بلکه یادآوری داستان عمالقه برایشان نوید بخش آینده و ضامن بقای آن ها و شکست دشمنانشان است.

اینجا آنچه در پس این یادآوری نهفته است نابودی کامل عمالقه است. مثلاً در سفر تثبیه تورات چنین آمده: «به خاطر بیاور که وقتی از مصر بیرون آمدی، عمالقه در راه با تو چه کردند،

ببروزی یوشع بن نون بر عمالقه
The Victory of Joshua over the Amalekites (c. 1625) by Nicolas